

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 3. Emendata quædam apud Tacitum in vita Iulij Agricola.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

Postremò ubi est & natus vel repertos, delecto
 repertos: & puto libitationem fuisse librarij legere
 scientis. Quæ si mihi concedantur, præstare animo
 cum integrum esse hoc modo: Ne tamen ludicri-
 tum imperatoris artes nolescerent, carminum quoque
 dium affectavit, contractis quibus aliqua pangendi facta
 necdum insignis erat. Iti considerare simul, & natus
 versus connectere, atque ipsius verba quoquo modo præ-
 supplere: quæ species ipsa carminum docet, non imperatoris
 instinctu, ne ore vno fluens. Si quis igitur melius aliter
 nouit, impertiat: si non, his mecum utatur licet.

Emendata quadam apud Tacitum in vita Iulij Agricole

CAPVT III.

IN vita Iulij Agricole, quam idem ille Latinus
 Icydides scripsit, oratio est ducis Britannorum
 gaci, ardoris & vehementiæ plena, quæ ille milites
 ad fortiter pugnandum cohortatur, facilemque
 præsentem animo sint, spem victoriæ ostentat. In ea
 vulgo legitur: Brigantes, femina duce, exurere colones
 expugnare castra, ac, nisi felicitas in secordiam
 exuere iugum potuere: nos integri & indomiti, & libe-
 tem non in præsentia laturi, primo statim congressu
 ostendamus quos sibi Caledonia viros seposuerit. In qua
 acutè vidit Lipsius, legendum prima statim congressu
 ne. Idque ipsi mihi magis placet, quàm quod ego
 te suspicatus eram, vocem vnde delèdam essentiam
 et si utroque modo eadem sententia efficitur. Sed
 quæ proximè antecedunt, ut obscuriora, & ad con-
 gendum difficiliora sint, Rhenani temeritate facti
 est, qui, ut in Taciti & Bris nonnulla correxerit, me
 certè plura corrupit. Libri Romæ impressi habent
 & in libertatem non in præsentiam laturi. Rhenanos

libertatem non in presentia inlaturi, & stultæ mutationi stultiorē interpretationem addidit. Significat, inquit, prius ipsis libertatem fuisse, pro qua adipiscenda non erat opus pugnare, sed conseruanda. In presentia dixit de futuro. Equidem Rhenanum, cū illa scriberet, sobrium fuisse non puto. Sed, eo omisso, offeramus si quid verius possumus. Censeo igitur vbi dicitur in presentiam laturo, legendum esse, in P. R. seruitium. ut totus locus legatur hoc modo: Nos integri & indomiti, & in libertatem, non in populi Romani seruitium, non prima sibi congressione ostendamus, quos sibi Calpurnia viros seposuerit. Non magnam neque violentam esse mutationem, qui in hoc genere exercitati sunt facile vident: vulgus quid probet, quid nō probet, numquam laboraui.

Quid sit apud Ciceronem amor amicitiae: & cur idem in sagittosi amoris mentione, dixerit, more Græciæ.

CAPVT IIII.

VETERES philosophi Græci libentiùs ferè verfabantur cum adolescentulis, quàm vt sermones luminum, & aliquam turpitudinis suspensionem effugerent: quanquam enim illorum se ingenia amare dicebant, ea tamen ferè potissimùm amabant, quæ bene habitarent. Itaque id Cicero in eis vrbane, vt solet, exagitant, ita scribit libro quarto Tusculanarum: Ad magistros virtutis philosophos veniamus: qui amorē negant sapienti esse, & in eo litigant cū Epicuro, non multum, vt opinor mea fert, mentiente, quis est enim amor iste amicitiae: cur neque deformem adolescentem quisquā amat, neque formosum senem? Quibus in verbis, quaesitum est ex me, quem aut Cicero, aut illi amorem amicitiae dicerent. Respondi hoc eos ἀρετῶν nequitia sua obtendere solitos esse

Vicere
Lectio
III
: 5